

Interview with Olha Venherchuk, Solotvin (IF_Sol_09_08)

Olha Petrivna Venherchuk **Name:**

IF_Sol_09_08 **Code:**

1925 **Born:**

Female **Gender:**

Ukrainian **Nationality:**

Higher education **School:**

Teacher **Profession:**

56:49 **Length:**

2009, 11 אוגוסט **Date:**

Transcription:

] [IF_Sol_09_024](#) [See another interview with the same informant:

Расшифровка интервью с Ольгой Петровной Венгерчук, 1925 г. рожд., Образование высшее, педагогическое, с. Солотвино. 11.08.2009 г. Продолжительность 56 мин. 49 сек.

Собиратели: Александр Погорелый, Илья Юзефович.

00.00-06.40.

) тепер займає дуже високу посаду. Вчителів, бо я в школі працювала, то він [Тайк](#)Інф.:--Він (пам'ята і про учителів, і про нашу школу. І тут у них такий (ну, як то називається?) нек.. .рех..то такий якись їхній...що вони ставлять пам'ятник...так. Ми тоді на зборах були, та сама тоді вмступала. А він (Тайк) їде в Солотвін, то повертає і до мене...

Соб.:--Угу, заїжджає до Вас, так?

Інф.:--Но так, бо тут похоронені його батьки, то він сюда їхав. Ну що я вам Я...я...багато років мені Я прожили п'ять держав тут: прі Польщі я була, раз,(сокрушено)!скажу сім років [школи], потім Радянський Союз, потім німці, потім знову Радянський Союз, і на кінець самостійна Україна-не така як ми бажали, ми бажали трохи іншої як вона. Но зі мною до школи, е-е, я сім років вчилася в польської школі, знаю гарно польську мову, бо в нас Польща тоді була...

Соб.:--І вчіли всі польську мову, так?

Інф.:--Так.

Соб.:--І євреї теж, прікладом, учіли польську мову?

Інф.:--Так. Тут зі мною були в класі євреї, були поляки, були німці, були українці.

Соб.:--А кого було багатіше: поляків, українців?...

Інф.:--Українців, ні українців, саме більше було українців. А-а, м-м, були поляки, були євреї, ще десь маю фотографію, і було у нас так...вісім було євреїв, яки з першого класу ходили зі мною до сьомого, бо то була семірічна школа.

Соб.:--Семірічна школа, так?

тут у школі. У нас було тільки два українці вчителька-єврейка Інф.:--Так, так. І учіла мене вчителі, одна єврейка, решта всю поляки. Поляки себе любили. Но дуже мені подобалося ще як), кругом мене самі євреї жили і яз ними показываетдружно ми жили з тут о кругом (спілкувалася. Я навіть була трошкі научилася гебрейської мови, не єврейської, а то є гебрейська.

Соб.:--Гебрейська? Ага..

Інф.:-- Так, так!

Соб.:--А чим вони відрізняються, ці мови?

і діти показывает)Інф.:--Ну вони відрізнялися, ну ях не знала. Тут о, школа була близько (приватно приходили вчітися...гебрейска мова, во...ай... єврейська...

Соб.:--А там вчитель був.

Інф.:-- Так, учитель був. Вони міли учителя, був учитель, він їх учів. Я з ними бавилася, десь і слів трохи училася.таксамо було зі мною...десь мала фотографію...сім...було сім.євреїв, сім чі вісім єврейських дітей у класі, які з першого класу до сьомого...

Соб.:--До сьомого?

Інф.:--...Ми повністю закінчили сімірічну школу з ними, бо більше не було. Але...а вчителька моя вона від першого класу до сьомого класу учіла. Так тоді було-природу, історію мів якись іншій учитель, але вона вела нас від першого класу до сьомого, дуже гарно [вчіла]. Але на жаль почалася війна-і всі ці євреї розстріляні, всі діти, всі діти, всі батьки і прі тому моя учителька, за якою я дуже плакала. І бачила як її вели, бо в нас, бачіте, однієї ночі іх забрали всіх, але ми так дуже чесно з ними жили, що вони бідненьки як їхали, то і в ночі не раз просят, ун-сон, заберить щось від нас-може ми приїдемо, може ми вернемося не знаємо що вам віддамо, але ми ничего не брали. Кажімо, би Бог нас охоронив так ми би якось жили. І вчительку свою, я бачила, піхотою вели туди, м-м, як Церкова, Жураки...в неї ще ноги боліли і мусила туда йти і як о во Франківську розстріляли....

Соб.:--А...їх до Франківська вели, так?

Інф.:--Так, так. Там гетто було і в цьому во Франківську ясно усіх їх розстріляли...

Соб.:--А ось може, е-е-е, пам'ятаєте...но якщо було єврейське весілля, так, чі може informantka запрошували українців на таке весілля, може на свято якесь запрошували...( ).Чі часто таке було?смеєтися

Інф.:--Ну, було, було, але я ще маленька була, то я не пам'ятаю. Якось знаю, що такий уголок ставили, із велоном ставили. І особливо пам'ятаю так похорони як були. То похорони не так , і прікривали і наймали плачок. Плачкі ці дуже плакали, що було характерно, я до покойник) тепер навіть і чужі, але їхні євреї...

Соб.:--Єврейські?..

Инф.:--Так. І вони наймали їх так вони називалися плачкі, о. І товони усі плакали за ними. Ну на кладбище тут є...тут є кладбище, але вже таке зруйноване.

Соб.:--Зруйноване?

Инф.:-- Так, зруйноване. А тут є цвинтарь недалеко, тут цвинтарь-там батьки цього Тайга. Він дуже...

Соб.:--Тобто вони не на цьому кладбищі, вони там поховані?

Инф.:--Вони там.

Соб.:--А, вони там?

] якось [Тайгу](#)Инф.:--Вони там, так. А...а цей вже був зв Радянського Союзу. Уже йому [уда....йому якось удалось уцеліти, якось він тоді втік, то я, тощо він повернувся сюда (неразб.).

06.41-08.00.

(Далее информантка рассказывает о Тайге, о том, что он был отличником, как и его сестра; о его деятельности; о том как он приходит к родителям;; о его скором приезде 22-24.08 т.г.)

08.01-15.32.

Инф.:--Ну що вам скажу!...Ніхто, бо я їх багато держави ці бачила, я всю пам'ятаю, як нам жилося...Всі любили...любили лише нашу землю українську, любили наших людей чудових-українці дуже працювати тепер як за кордон виїжджають, то дуже люблять наймати наших укайнців...Любили працю нашу, але нас, українців не любили і українську мову прикручували і за Польщі дуже...Так, так, я пришла на...першій клас закінчила-пришла на пошту, пам'ятаю конверт купляти. А там начальник почти, поляк, та її каже мені-а по українські говорю, ще не вмію добре ензика [польский язык].: «Ти джецко ходжіш до школи?»--«Ходзще»--«А ти умієш польську мову?»--«То вмію трохи», то говори по-польські, а не говориш, то їди до дому, я тобі не продам конверту. То моє батьки пішли сваритися...Не любили...

Соб.:--Не любили?...

Инф.:--Не любили...

Соб.:--А як ось євреї з поляками...там може...були може випадки як..що поляк одружився з єврейкою? Може щось таке пам'ятаєте?

Инф.:--Ні, у нас такого майже не було, ні. То так: полякі з поляками, українці з українцями, євреї із єреями. Так, ну я дуже дружили з ними-вони дууже добрі люди між іншім. Ано аби що захворіли, аби щось взаголі---вони вже бігли на допомогу и дуже рятували...

Соб.:--Тобто українцям, так?

Инф.:--Ум..так, так. Я тут між ними о тут одна жила, а тут повсюд все євреї були. То ці всі розвалили, забрали люди...Але аони були дуже добрі! Я їх показывает)будинки у їх там о...(пам'ятаю дуже добре увічливих як біда, то помогали нам, помогали, добрі люди були-я ничего против них не скажу. Ну а потім вже про російскі дані то ви вже знаєте-всіх вивозили на Сибір...

Соб.:--Євреїв теж вивозили? Євреїв, всіх вивозили?

Инф.:--Ні то вже німаки забирали євреїв. Німці всю...Однієї ночі во так о....А такі бідні були, але ми були до них добрі, бо вони все, ум, голодні вмираючого. І вони о так о сюда,

сзаду до нас приходили, аби ми щось дали їсти, бо там вже по тій дорозі, то вже поліцай бачіли, розумієте, то вони знали, що ми, такі що ми не скажімо,, що ми побожні мої були дуже батьки, тому все о сюди всад приходили, та щл мали що ми могли ділити: фасольки трохи, муки трошкі, кусочек хліба-не було відкі, бо то німці, бо то був голод, бо то була біда велика. Так що иое покоління дуже набідувалося, дуже, дуже набідувалося. Я вчора була, а-а, з дітьми своїми, росказувала, їм як їм тепер добре, вони в тіх умовах не вчілися....Ну гарно танцювали, виступали-молоді!... (смеється)бавилися,

Соб.:--Ага..тобто св'ята могли бить...бути, е-е-е...ну тобто могли приходили разом поляки, українці і євреї? Ну як...е-е-е, св'ято якесь, танці...Було таке, ага?

Інф.:--Ну, в школі була релігія, велося релігія. То були два урокі на тиждень.. українські священник нас окремо-українську релігію, поляки-окремо, а євреї-то ні. Але як ми зачінали школу, научальн...ра...научальний рік, то ми збирались усі окремо: ну, українці, поляки, євреї із своїми нм...тими....учителямі їшли мм...на службу Божу, тобто почінати новий навчальний рік з Богом. Але ми, українці, тут до церкви, близько костел був. Ну а там, як ви казали, Ви там були чі ви туда не ходили? Бо там і Тайг заходив, но але що там (синагога)...божниця була церква їхня. Молилися, дуже молилися, дуже молилися і в суботу такий святочний був день. Вони ничего не робили. Навіть не можна було запалити. Сірником. Навіть не можна було води принести : вони собі у п'ятницю всю приготовили, а в ті дни вже молилися і їли.

Соб.:--А до бані...до...до лазні..до бані вони ходили перед п'ятни...е-е-е с-с-суботою?

Інф.:--Ну-о-о....я не...н...нас не було

Соб.:--Чі була в них тут?..

Інф.:--Не було.

Соб.:--Не було, ні?

Інф.:-- Ні не було, вони дуже чістенькі були. вони ніколи не пили-не було. Я вске кажу ні одного єврея не пам'ятаю би п'янствува, аби пив. Добрі люди! Я про них говорю, бо добре. Бо наші їнколи зрадники таки, бо всяких доводилося бачіти.

Соб.:--А багато українців працювало, а-а, в єрейських, е-е, родинах? Може там помогали?

Інф.:--Помогали. З села такі...ну більше такі біdnі на слуужбу ходили. Ну знаєте, вони так о, (показывает), любили...у них не було таких великих будинків, в них якись такі о довгій вікном сюди. Передні..під..п...передня кімната це був магазин, магазин-вони мали один, а сюда такі собі дві-трі кімнаткі мали. Ну вони більше, я пам'ятаю, любілі ум-не-е, долари і золото.

Соб.:--Ага.

Інф.:--Так, вони не...

Соб.:--Вони купували [їх]?

Інф.:--так, так, так! але там якимось великими тим вони не дуже, вони звілися, але як пришла біда, то всю пропало, і не мали де виховати, бо вечіром оголосили, пам'ятаю, нічка та страшна, і там окремо було євреї той ночі приходили, ну-ам, нас Князевичі називав, а «Князевичко може ви би щось нам сховали, може. Та вийдите, бо то як німці були, то ми не знали чі ми завтра вже будемо, бо вони розстріляли, яїх ненавиджу, то му що там мій брат вмер, семнацятилітнього брата забрали на роботу на каторжну, страшні роботи в Німеччину і він там в Німеччині помер, угу. Вони були страшно жорстокі, страшно жорстокі.

15.32-15.40.

).Разговор і смех(

Соб.:--...А скажіть, будь ласка, ось коли Радянська вдада пришла, ну, скажімо, євреї вони ж ходили до свого рабіна до церкви, та к, до своєї?

Інф.:--Так.

Соб.:--А-а-а...чі вони як, е-е-е, Радянська вдада пришла і вони ї надалі ходили до-о-о до чі хтось там був з них такий...безбожник? рабіна?

Інф.:--Так як...Як Радянська влада була, то вже не було тієї божниці. Вона була така зруйнована. Пам'ятаю що...

Соб.:--Це після...це після війни, так?

Інф.:--Так, так. Я пам'ятаю що зі мною жо тут у межу жив називався рабін і чогось у п'ятницю такій був звічай, ѿ кожній єрей він мав мати курку у суботу і він мав різати курку і мав різатитої рабін, тільки один він.

Соб.:--Рабін?

Так, так

Він тільки?

Тільки він. Тут о, тут о, я пам'ятаю, що йому платили. Вони були дуже дружні: як такі були бідні, що не могли, то вони одні одним помогали. Я..я колоись-то , як тут виступала...не знаю, то казала, що як би так українці любилися, як любилися євреї, як любилися поляки любилися свою націю і німці себе дуже любили. Можна було німаку сказати, що якись хтось у родині давнього з покоління нашого був, вони зовсім може інакше відносились. Вже давали нам), е-е-е, карточку, що був один магазин і смеєтьсяМ..м..мені не був...мені брата забрали (написано «Нур фір дойч»--лише для німців.

Соб.:--Тільки для німців це...

Інф.:--Так. І вони могли, ті, що доносили, з ними служили тільки в той магазин шли і там все брали, ах.

Соб.:--Не тільки німці там, але ще..зрадники, так?

) (смеється Інф.:--Були зрадники, були зрадники. І однієї ночі...я...я була Радянська влада .Н-м-м, німці, тут були німці, влада німецька.. Ну пришов до мене хлопець-колись так о не гуляли туди-сюди, приходив до хати, гарно розмовляв, а не по яких ось барах поставали, седів до дванаццятої.

Далее идёт разговор на известные сюжеты праздников, еврейских традиций и др.)(

English translation of transcription:
Not yet

Description:

Interview with Olha Venherchuk, Solotvin (IF_Sol_09_08)

Published on (http://jgaliciabukovina.net) ובוקובינה גליציה יהודה

Pre World War II life in Solotvin: Ukrainians, Poles, Jews.

The Holocaust.

Jewish residents of Solotvin.

Jewish funeral traditions.

Interviewer: Alexander Pogorelyi

Interviewer: Ilya Yuzefovich

[Stanislawow \(Ivano-Frankivsk\)Community:](#)

<http://jgaliciabukovina.net/he/node/111697> Source URL: